

Dorus St. Barbara

Het zit wel snor bij Dorus: zorrug dat je erbij komt

Verpleeghuis St. Barbara

Eerdsebaan 1

5482 DA Schijndel

Tel: 073-5443300

secretariaat@svzs.nl

<http://www.svzs.nl/barbaraalg.htm>

- **In het voorportaal is al veel te doen**
- **Gastvrije ontvangst**
- **Uitmuntende informatiefolders op velerlei gebied**
- **De activiteiten worden zowel schriftelijk als digitaal duidelijk gecommuniceerd**
- **Koelvers koken, restaurant en bruin café**
- **Belevingsgerichte tuin**
- **De Maria afdeling: zowel medewerkers als activiteiten duidelijk in het vizier**
- **Rozengeur en maneschijn**
- **Keurmerken worden wel tentoongesteld, maar zijn inhoudelijk niet te achterhalen**
- **Zorrug dat je erbij komt...**

De naam Dorus roept het sentiment op van Tom Manders, in zijn mottige jas, gestreepte matrozen shirt en twee melancholieke, onweerstaanbare ogen. Wij worden aan de rand van Schijndel (Wijbosch) begroet, door een klassiek, somber ogend, zwaar gebouw waar drie vaandels ons fier tegemoet wuiven. Een van de vaandels bevat het beeldmerk van Dorus, een prachtig portret van een ouder wordend mens. En het informatiebord bij de entree tot de parkeerplaatsen stelt dat Dorus staat voor 'Kleurrijk, Warm, Schijndels.'

De overkapte buitenentree is prettig; een grote goed onderhouden bloemenbak, gevuld met een uitgebalanceerd assortiment planten en bloemen versterkt dat. Net als de adequate informatie bij de voordeur die aangeeft hoe je ook na de reguliere openingstijden toegang tot het huis krijgt. We kijken nog wat meer rond en zien aansluitend aan het terrein een vrolijk uitgedoste basisschool met speeltoestellen. We hopen dat er veel contact over en weer is. Onze aandacht wordt getrokken door een klein huisje bij de ingang. Daar blijkt een van de religieuzen te wonen. Zij vertelt ons dat er nu nog 15 religieuzen in St. Barbara wonen, waarvan 11 op een eigen woongroep en vier op verschillende afdelingen door het huis heen. Zijzelf heeft voor hen de familiezorg op zich genomen.

In het voorportaal is al veel te doen

De plaquettes in het voorportaal vertellen ons dat het St Barbara klooster in 1894 werd gesticht. Door de oorlog werd het klooster in 1944 verwoest en in 1952 herbouwd. In 1961 werd dit huis erkend als verpleeghuis. De bouwstijl van het oude gebouw lijkt ons bij de herbouw te zijn gekopieerd. We treffen in het voorportaal ook letterlijk en figuurlijk 'Het luisterend oor' aan, waar mensen hun ideeën en wensen kunnen deponeren. Want zo schrijft Dorus 'Luisteren naar mensen, geeft tevreden mensen'. 'Het luisterend oor' wordt een keer per week leeggehaald lezen we. Zo weet je waar je aan toe bent en wij geloven dat Dorus dat waarmaakt.

We treffen in het voorportaal tevens een geldautomaat en informatiebrochures van de Rabobank. Slim om zo dit soort zaken bereikbaar voor de mensen te maken.

Gastvrije ontvangst

Als we uit het voorportaal de hal in stappen zien we hier geen balie of loket als drempel, maar een mevrouw achter een huiselijk ogende, vrijstaande, ovale tafel, waarop een vaas met bloemen prijkt. Als een ware gastvrouw weet zij ons veel over het huis te vertellen. We krijgen een visitekaartje mee, waarop ze de naam en bereikbaarheid schrijft van de trajectcoördinator, voor als we meer informatie willen of een rondleiding. In de aangename hal staan een paar makkelijke fauteuils rond tafels. Daarnaast het folderrek, waarin we uitmuntende informatie aantreffen. Op de toonbank van het open winkeltje, recht tegenover de deur van het voorportaal, zit een ouderwetse bel. Als je er op drukt zal of de receptioniste of iemand uit het aangrenzend restaurant je komen helpen.. Je wordt naar het winkeltje in jaren '50 stijl gelokt door de bonte standards met ansichtkaarten. Het assortiment lijkt ons verder niet echt bijzonder . In ieder geval zien we geen gebak van de banketbakker en zijn er geen verse bloemen of plantjes te koop. Mooie planten groot en klein treffen we wel door het hele gebouw, in welke nis of vensterbank of op welke tafel we ook kijken. Hier geen plastic of namaak bloemen. De eerste indruk van gastvrij en zorgzaam raken we ook tijdens ons verdere bezoek niet kwijt en we constateren dat er oog is voor een goede balans tussen rust en reuring.

Uitmuntende informatiefolders op velerlei gebied

De folders overstijgen de gebruikelijke algemene, verkoopachtige, weinig zeggende praatjes van zorgorganisaties. De folders gaan over zaken die je als cliënt of naaste echt wilt weten. En ze zijn helemaal niet ingewikkeld gedrukt of vormgegeven. Nee, gewoon stevig A4 papier van Zorggroep Dorus en per A4 de informatie op onderwerp. We nemen wel 18 van dit soort A 4's mee. Een greep eruit: Levensboek. Toelichting voor de makers van het levensboek ([pag.1/pag.2](#)); Inrichting bewonerskamer St. Barbara, waarin opgenomen dat de meubels die door het verpleeghuis worden aangeboden, kunnen worden vervangen door eigen meubels ([pag. 1/pag. 2](#)); Wat er door medewerkers aan schoonmaak wordt gedaan, en wat niet, maar wat met bijbetaling wel door de medewerkers kan gebeuren. En de informatie dat na ontslag of overlijden de bewonersgebonden spullen binnen 1 week moeten zijn opgeruimd, zo niet dan wordt dat door Dorus gedaan en worden de kosten ervan in rekening gebracht. Ook zo'n thema,

waar van wij weten dat daar bij familie vaak zoveel onduidelijkheid over bestaat; Mantelzorg, met erin de tekst 'Mantelzorg is meestal emotioneel 'warm' van aard, de betrokkenheid en liefde voor elkaar is voelbaar, zoals een mantel om elkaar heen geslagen'. De spijker op de kop! De informatie is nog wel erg op zorg geschreven en weinig concreet, maar dat het er is, stemt ons tot grote tevredenheid. En zo kunnen we wel doorgaan: over de belevingsgerichte zorg, het logeren, de BOPZ binnen Dorus, de linnenvoorziening, de belevingsgerichte tuin, etc. etc. Allemaal even helder. Wij zouden zeggen: Zet de folders ook allemaal te downloaden op de website.

De activiteiten worden zowel schriftelijk als digitaal duidelijk gecommuniceerd

St. Barbara ligt geïsoleerd ten opzichte van voorzieningen. Een mevrouw waarmee we later samen met haar dementerende man in zijn rolstoel de Maria afdeling opwandelen vertelt ons: "Het kan hier wel erg stil zijn op het platteland en daar moet je van houden". Ze roemt de activiteiten en de vele optredens. Dat er veel georganiseerd wordt, zagen we ook al op posters in de gangen richting het restaurant en het grand café. Het leek wel de gang van een theater te zijn, zoveel aansprekende posters kwamen we er tegen. Niet in de laatste plaats vanwege het vijftig jarig bestaan van St. Barbara als verpleeghuis dat uitbundig gevierd wordt.

Wat we ook zo goed vinden is dat het informatieblad van de locatie St. Barbara; 'Harmonica' op de tafels van het restaurant ligt. Je oog valt er meteen op. Helemaal geen dure, gedrukte glossy, maar net als de informatie op de A4-tjes, to the point en uitnodigend. We treffen er een bedankje van een familie in aan, waarin ook kritiek niet geschuwd wordt. De familie had namelijk graag gezamenlijk afscheid met de huiskamer willen nemen, maar dat kon niet omdat er geen gebruik gemaakt mocht worden van de kapel. We geven de tip attent te zijn op het belang van gezamenlijk afscheid nemen bij deze nog eens luid en duidelijk door!

Het meest gecharmeerd zijn we wel van de websitepagina [activiteitenbegeleiding](#) op St. Barbara, waarbij het hele weekprogramma van zowel de Maria als de Jozef afdeling is gevoegd. Het kan natuurlijk allemaal beter, zoals we bij [Cardia Woonzorgcentrum Tabitha](#) zagen met een digitale kalender, maar als je zover nog niet bent is dit ook een prima manier. Beter iets dan wat we zo vaak zien: van die nietszeggende teksten over de activiteiten.

De homepage van Dorus of St.Barbara biedt nog de mogelijkheid om een bewoner van St Barbara een email te sturen. Je ziet dat in een oogopslag. De receptie drukt de email dan af en zorgt ervoor dat deze bij de bewoner komt! Dat vinden we echt een vondst.

Koelvers koken, restaurant en bruin café

Het restaurant is oké, niet meer en niet minder. De koffie eveneens. Vers gebak is ook hier niet te verkrijgen, maar dat kan aan het late uur van de dag liggen, waarop we op bezoek zijn. In elk geval geven we het Dorus maar meteen bij deze als gratis advies

mee: gebak bij de koffie geeft sjeu aan het leven.

De ruime binnentuin waaraan het restaurant grenst zou je goed [een postzegelparkje](#) kunnen noemen, gelet op de fraaie aanleg, het buitenschaakspel, de mooie waterpartij etc.

In het verlengde van het restaurant een Brabants Bruin Café; ja daar zal het lekker toeven zijn. Een dartsbord en piano zien er goed gebruikt uit.

Hoe het met het eten zit, valt voor ons moeilijker te beoordelen. Met een uitleg over de techniek op de website wordt aangegeven dat het eten even goed is als een versbereide maaltijd. Wij houden onze scepsis bij dit soort beweringen, dat de maaltijden nadat deze in een facilitaire keuken (alleen de woorden al!) zijn gekookt, en teruggekoeld naar 40 o C en daarna weer opgewarmd even lekker zijn als de direct gekookte pot. Het kost Dorus punten.

En we geven meteen maar mee dat een paar pc's en nog liever WIFI in deze ruimten van grote toegevoegde waarde zijn.

Belevingsgerichte tuin

De enorme belevingsgerichte tuin, die enerzijds grenst aan het Schijndelse platteland, anderzijds aan de indrukwekkende begraafplaats van de religieuzen is het visitekaartje van St. Barbara. En terecht. Het A4-tje hierover is weer erg aanstekelijk geschreven. Een tuin als deze wens je elke verpleeghuisbewoner toe. Wat een variatie aan planten bomen en dieren, tot een -te berijden- paard en moestuin aan toe.

We lezen een oproep of er iemand interesse heeft om het paard te berijden en te verzorgen. Prima! En alles van paden tot de beplanting is in de tuin goed onderhouden. Ook de terrassen van de woongroepen omzoomd met prachtige leilindes grenzen eraan.

De echtgenote van een bewoner vertelt ons dat zij van de tuin enorm veel gebruik maakt. Nou, dat kunnen we ons levendig voorstellen. Ze vertelt ons ook dat St. Barbara als een van de beste in de omgeving bekend staat. Liefdevol maakt ze samen met dame T de verstijfde handen, vol chocola van haar man schoon bij de wastafel in het toilet. Die toiletten zijn overigens mooi en ruiken fris. De ronde wasschalen zijn ingebouwd in kersenhouten kasten. Daar staat jammergenoeg niets in. Dat kan sfeervoller.

De Maria afdeling: zowel medewerkers als activiteiten duidelijk in het vizier

Met mevrouw en meneer lopen we een rondje Maria afdeling, waar psychogeriatrische bewoners in woongroepen leven. Het ziet er allemaal gezellig en goed verzorgd en open uit, met een duidelijke structuur en inrichting. En ook helemaal geen luchtjes. Eerder hoorden we dat er nieuwbouw gepleegd wordt voor een deel van St. Barbara. Wij vermoeden voor meer privacy voor de bewoners. De slaapkamers waar we binnen kunnen kijken zijn klein en bieden net genoeg ruimte voor een bed.

Op een uitgelezen wijze wordt duidelijk gemaakt wie er vandaag in welke dienst werkt. Dat gebeurt op een mooi houten bord onderverdeeld in ochtend, middag en avond. Bij het betreffende dagdeel worden de foto's van de dienstdoende medewerkers met hun namen er onder -gevat in houten lijstjes- met klittenband vastgezet. Op een apart bord treffen we de foto's en namen van de zorgcoördinator en andere functionarissen op de afdeling. Al te vaak worden er alleen maar problemen opgeworpen als wij het onderwerp herkenbaarheid van medewerkers aan de orde stellen. En even zo vaak zien we

voorbeelden in verpleeg- en verzorgingshuizen waarin het tegendeel bewezen wordt. We herhalen de hier weer; nog liever zagen we het als een voorschrift, omdat we weten hoe vervelend naasten het vinden als zij in het duister tasten over welke medewerkers er op de afdeling of woongroep aanwezig zijn

Hetzelfde geldt voor de activiteiten. We roemden al de schriftelijke en digitale wijze van communiceren daarover. Hier zien we dat het nog beter kan: op een even mooi als duidelijk bord -ingedeeld naar ochtend, middag en avond- wordt je geïnformeerd over welke activiteiten wanneer plaats vinden. St. Barbara heeft een huismeester. Zou dat wellicht de sleutel zijn tot het goede onderhoud, de sfeer en dit soort toepassingen die we aantreffen?

Rozengeur en maneschijn

We spreken een medewerkster die twintig jaar bij St. Barbara werkt. Na zes jaar psychogeriatric, nu werkzaam op de somatiek en revalidatie ("ik wilde mensen wel weer eens beter zien worden"). Ze spreekt enorm enthousiast over het huis. Zijn er dan geen personeelsproblemen? Wij, dames The horen vaak niet anders. Nou, er is wel even wat ongedurigheid en veel verloop geweest op de pg, maar nu is er een nieuw jong team aangetreden en is de stabiliteit wel weer terug. Bij de somatiek en revalidatie werken veel medewerkers met een lange staat van dienst en is het allemaal heerlijk. Ondanks de vijf vacatures die op de website staan, gaat daar blijkbaar alles naar wens.

Keurmerken worden wel tentoongesteld, maar zijn inhoudelijk niet te achterhalen

In de entree hal hangt pontificaal het bord: Dorus is koploper in de zorg, een predikaat uitgereikt door PWC en Actiz. Op de website lezen we dat Dorus behoort tot de top 8 van zorginstellingen in Nederland qua cliënt –en medewerkertevredenheid en bedrijfsvoering. De beoordelingsrapporten treffen we evenwel niet aan. Wees daar dan ook transparant over, door de mogelijkheid te bieden ze in pdf te downloaden.

Zorruig dat je erbij komt...

Voor z'n plezier gaat niemand naar een verpleeghuis, maar als het thuis niet langer gaat is dit liedje van Dorus goed toepasbaar op St. Barbara en de zorggroep Dorus.

Dorus heeft een intentie overeenkomst getekend met Berne Zorg in Heeswijk en met Dinther, een zorgorganisatie met twee locaties met de bedoeling om per 1 januari 2013 te fuseren. Nou vooruit, deze twee locaties er dan bij en onder de voorwaarde dat al het goeds dat Dorus en St. Barbara te bieden hebben een op een gecontinueerd wordt.

Verder raden we aan nog wat meer levendigheid in de openbare ruimte te zoeken, door een kinderspeelplaatsje aan te leggen en wat velden voor sport en spel. Zou het niet heerlijk zijn een potje tennis te kunnen spelen en vader of moeder als supporters in het zonnetje erbij? De tuin is er groot genoeg voor.

Klik [hier](#) voor een uitgebreide fototour op de website van St. Barbara.

St. Barbara is een gemengd verpleeghuis. Er wonen 91 mensen met een lichamelijke ziekte of die er komen voor revalidatie (zij verblijven op de Jozefafdeling), alsook mensen met dementie, (op de Maria afdeling of in een algemene of religieuze kleinschalig wonen groep). Voorheen is St. Barbara een verpleeghuis voor religieuzen geweest. St. Barbara maakt onderdeel uit van de sedert 8 juni 2011 zo genoemde Stichting Dorus (voorheen Stichting Verenigde Zorgcentra Schijndel, afgekort als svzs), die ook zorgcentrum Mgr. Bekkershuis exploiteert en in Zorg aan huis voorziet.

Klik [hier](#) voor de link naar Dorus St. Barbara (waardering 7.0; laatste reactie juli 2010) op ZorgkaartNederland.nl.

Dames The/Publicarea © 2 november 2011